

WALLONIE

tekst

Jan Loos

foto's

Maison du Tourisme Bouillon (C. François)

Yves Adams (Vilda)

Antoine Derouaux

kaart

Wim Verhavert (itom)

Wandelen in de Semoisvallei

Winter in Bouillon

Diep in de Ardennen, omarmd door een meander van de Semois, wordt het kleine middeleeuwse stadje Bouillon beheerst door een imposant kasteel. Behalve de burcht van ridder Godfried staan ook de uitgestrekte bossen en het 'Graf van de Reus' in de top-3 van toeristische troeven. Bouillon en de Semois zijn prachtig in de zomer, als de rivier wit kleurt van de bloeiende waterranonkels. Maar ook in de winter is de Semoisvallei een prima bestemming voor een toffe daguitstap.

GODFRIED VAN BOUILLON

Het kasteel van Bouillon ligt op drie rotspunten boven de Semois en bestaat uit evenveel forten die via bruggen met elkaar verbonden zijn. Het is zoals een kasteel hoort te zijn, met intrigerende legendes, een onderaardse gang, oude torens, kantelen en mooie gewelven. De gruwelijke vergeetput, het 'gevang' en een folterkamer vol marteltuigen herinneren aan barbaarse tijden.

De originele burcht is gebouwd in de 8ste eeuw door adellijke families, als bescherming tegen het geweld van Vikings en Noormannen. Aanvankelijk een constructie uit hout, gebouwd onder Godfried met de Baard, wordt het kasteel later voorzien van een stenen toren, een woongedeelte, een wapenzaal en een kapel, onder Godfried met de Bult.

De beroemde ridder Godfried van Bouillon, hertog van Neder-Lotharingen, erft de burcht in 1082. Hij is het die in 1096 de eerste kruistocht leidt. Zijn leger bestaat uit Walen, Vlamingen, Germanen en

Picardiërs. Om zijn expeditie naar het Heilige Land te kunnen betalen, geeft hij zijn burcht en hertogdom als onderpand aan het Prinsbisdom van Luik.

Op 14 juli 1099, na een veldtocht van bijna drie jaar, veroveren de kruisvaarders Jeruzalem en wordt ridder Godfried uitgeroepen tot Beschermers van het Heilige Graf. Na het overlijden van Godfried in 1100, vermoedelijk door pest of vergiftiging, komt de burcht in handen van de prinsbisschoppen van Luik. In het kasteel is een 13de eeuwse, deels uit de rosten gehakte zaal genoemd naar de legendarische kruisvaarder.

EEUWIGE WERF

Na Godfrieds tijd worden er eeuwenlang almaar nieuwe verbouwingen uitgevoerd aan het kasteel van Bouillon. De burcht is als het ware een museum van militaire bouwkunst sinds de Middeleeuwen. Uit de Oostenrijkse tijd stamt de grote toren uit 1551, die overigens een prachtig uitzicht biedt. De volgende grote verbouwingen worden voltooid onder Lodewijk XIV van Frankrijk, de

De burcht van Bouillon bevat elementen van militaire bouwkunst door de eeuwen heen, van de Middeleeuwen tot de Belgische onafhankelijkheid.

Op het 'Graf van de Reus', een schiereiland omsloten door de meanderende Semois, vormen donkergroene naaldbomen een groot kruis in een woud van loofbomen. Voor dit uitzicht moet je in Botassart zijn.

Meanderende Semois

zonnekoning, die in 1676 een einde maakt aan de heerschappij van de prinsbisschoppen van Luik. Vauban, zijn bekende militaire architect, laat een groot kruitmagazijn uithouwen in de rots en richt de bastions op.

Met de Franse Revolutie verdwijnt het Hertogdom Bouillon en worden stad en regio bij Frankrijk ingelijfd, tot 1815. De laatste

aanpassingen aan de burcht – waaronder de sloop van de middeleeuwse donjon en de bouw van een nieuw platform voor kanonnen – dateren van de Hollandse bezetting. De militaire betekenis van de burcht eindigt pas in 1830, wanneer het Hollands garnizoen door regionale revolutionairen wordt verdreven. In 1892 worden de eerder gebouwde Hollandse kazernes afgebroken.

VEELZIJDIG BOUILLON

In het oude stadscentrum heeft het Musée Ducal of Hertogelijk Museum aandacht voor de duizendjarige geschiedenis van Bouillon, met onder meer een maquette van de intacte burcht van kruisvaarder Godfried.

Warm aanbevolen is ook de 'Archéoscope Godefroid de Bouillon' in het Maison du

Tourisme. Speciale effecten en audiovisuele technieken doen je de kruistocht onder leiding van ridder Godfried beleven.

Aan de overkant van de Semois ligt de steile, beboste helling 'Côte d'Auclin', met op de top de uitkijktoren Belvédère. Wandelaars met hoogtevrees zullen passen om deze toren te beklimmen, ook al is hij

Mannetje van de weidebeekjuffer rust op vlottende waterranonkel.

oerdegelijk gebouwd. Vanop het bovenste platform, 175 meter boven de rivier, heb je een uniek zicht op de stad en haar omgeving.

Even buiten Bouillon, in een uitzonderlijk mooi decor langs de oever van de Semois, staat de abdij Notre-Dame de Clairefontaine, ook wel de abdij van Cordemois genoemd. De Cisterciënzerzusters die er wonen, hangen af van de abdij van Orval. Een winkeltje met snuisterijen en abdijsproducten is alle dagen open.

GRAF VAN DE REUS

Een andere toeristische trekpleister van Bouillon is de 'Tombeau du Géant', een bebost schiereiland omgeven door een enorme meander van de Semois bij Botassart in Ucimont. Het 'Graf van de Reus' dankt zijn naam aan het feit dat op het min of meer grafvormige schiereiland immer donkergroene naaldbomen een groot kruis vormen in een woud van loofbomen. Met een beetje goede wil kan je er ook de gelaatstreken van de reus in herkennen. De tekening in de bossen is enkel te zien vanuit de hoogte, bijvoorbeeld vanop het uitkijkpunt in Botassart, waar je kan genieten van een prachtig panorama.

SEMOIS IN BLOEI

Van juni tot augustus staat de Semois in bloei. Daarvoor zorgt de zeldzame vlottende waterranonkel. Die heeft tot zes meter lange drijvende stengels, waarop in de zomer witte bloemen verschijnen. De plant voelt zich thuis op zonnige plaatsen in relatief ondiepe, heldere, snelstromende rivieren met een rotsachtige bedding. Op bepaalde plaatsen bloeit deze ranonkel zo uitbundig dat er grote drijvende bloemen-eilanden ontstaan op het wateroppervlak, een streling voor het oog!

In herfst en winter zie je blauwe reigers en grote zilvereigers pootje baden in de Semois. Op het wateroppervlak dobberen dan groepjes wilde eenden en typische wintergasten zoals grote zaagbekken.

WANDELEN ZONDER WEGWIJZERS

In Bouillon is een degelijke bewegwijzering van wandelingen onbestaande. In een oerwoud van allerlei hoogst onduidelijke wegwijzerplaatjes en tekens op bomen vindt zelfs de meest ervaren wandelaar zijn weg niet. Hoog tijd dat deze chaos volledig wordt opgekuist en vervangen door een aantal netjes bewegwijzerde wandelingen, want dit is echt een gemiste kans voor het toerisme!

Volg de gids!

Wij stippelden voor jou een mooie, niet-bewegwijzerde wandeling van 10 km uit. Wie een beetje kan kaartlezen, zal het parcours moeiteloos kunnen volgen.

De eerste kilometers volgen we vanuit hartje Bouillon de rechteroever van de Semois, stroomafwaarts langs de abdij van Cordemois. Ter hoogte van Moulin de l'Epine slaan we linksaf een onopvallend paadje in, dat vertrekt langs de zijgevel van een oude herberg (nu woonhuis); we lopen hier niet de heuvel omhoog maar blijven beneden in de vallei. We volgen de Semois tot aan het schiereiland met

het Graf van de Reus. Aan de Moulin du Rivage, waar de Grand Ruisseau uitmondt in de Semois, slaan we rechtsaf het dal van dit mooie zijriviertje in. Door de prachtige loof- en naaldboutbestanden van het Bois de la Bichetour klimmen we vervolgens geleidelijk omhoog, tot boven op het plateau rond het dorpje Curfoz. Na een passage door weilanden – we volgen de Rue de la Bichetour naar rechts en laten Curfoz letterlijk links liggen – duiken we opnieuw de bossen in, waar plots de befaamde Belvédère voor ons opdoemt. Aan de voet van deze forse kijktoren zetten we de afdaling in, terug naar Bouillon.

